

XXI

Sani ne povjarva na Penri Pualdi syvsem. Makar i s taka otkrito i blagorodno lice, s dyrzhanie, koeto predrazpolagashe kym sprijateljavane, pisateljat, ili koj znae kakyv beshe toj, kakto si misleshe Sani, ne mozha da nakara zoologyt da mu povjarva. “Interesno, dori i da imashe takava strana, za kojato govoreshe Pualdi, zashto tja ne beshe izvestna na sveta? I kakvo gi interesuvashe onezi v neizvestnata dyrzhava, Atomnijat pirat, kogato toj ne gi beshe napadal – si misleshe Sani. – A ako naistina znae kyde e legovishteto na onja razbojnik, to az lichno shte otida tam da go zastreljam! Ah, mrysnijat mu Atomen pirat, vsichkite mi blizki zaginaha ot negovite bombi! A... pyk tozi Penri Pualdi... hm... interesno, kakvo celi? Shte trjabva da razbera!”

I Sani izleze ot sgradata na letishteto, zashtoto plenenata krepost beshe veche kacnala i cjalata aerogara beshe prepylnena s toku-shto osvobodenite plennici na Atomnija pirat i letcite ot nakazatelnata ekspedicija, chijto vodach beshe Sani. Toj se zapyti kym avtobusa, kojto trygvashe za grada i, bez da se obadi na nikogo ot svoite prijateli, napusna letishteto.

Sani pak se zamisli, no tozi pyt za syvsem drugo. Toj si misleshe za Mari: “Ah, tozi bylgarin, ako go njashe, po-dobre shteshe da byde. A sega Mari se e vlyubila do zaslepenie v nego, pyk i toj v neja. Eh, djavol da go vzeme! Ne moga da ja spechelja, a taka ja obicham! No... naistina... hm! Kakvo mi e vinoven Svetoslav, ta da go obvinjavam i go prashtam po djavolite. Az dori ne sym se zapoznal s nego, nito pyk mi e izvestno neshto za nego, no sigurno, shtom Mari si go e izbrala, toj njama da e losho momche. Javno e, che ima neshto v men, koeto j prechi da me obikne. Ah, goljam neshtastnik sym! Njamam nito edin blizyk veche, dori i dobri prijateli njamam.

No za kakvo sym se zavajkal! Sjakash ne sym myzh! Vse njakvoja shte me haresa, Mari veche e zagubena, no ne e samo tja zhena na tozi svjat!”

V syshtija moment avtobusyt sprja na edna spirka i v nego se kachi Penri Pualdi!

“Ah, djavol da go vzeme! - pomisli si pak Sani – Tozi kakvo tyrsi tuk?”

Penri Pualdi usmihnat se doblizhi do Sani, pozdravi go prijatelski i sedna usmihnat na svobodnoto mjasto do nego.

- Vie otivate v grada, nali? – zagovori pryv pisatelja

- Da – otgovori lakonichno Sani.

- I to taka, izvednyzh, bez da se obadite na svoite prijateli?

- Na koi prijateli? – popita razdrazneno zoologyt.

- Na tezi, koito ostanaha na aerogarata. Mnogo ot tjah trygnaha da vi tyrsjat. Az vi vidjah, kogato se kachvahte v avtobusa, no ne uspjah da go nastigna i se kachih v edno taksi.